

మాదీఫల 'రసా' యనం

ఆ మాట వినడంతోనే పరుగు లంఘించుకున్నా. పరుగెడుతూనే ప్యాంట్ జిప్ పైకి లాక్కున్నా. చొక్కా బొత్తాలు సగమే పెట్టుకున్నా. ఏడుపు వల్లనో, చెమట వల్లనో తెలీదుగాని మొహమంతా తడిసిపోయింది. అర్ధరాత్రి చీకట్లో దారి సరిగా కనిపించదు. ఒకటి ... రెండు ... మూడు ...

ములుపులు తిరిగి నేరుగా వెళ్ళి ఆ ఇంటి ముందు గేటును 'ఢాం' అని ఢీకొని

దఢేలుమని క్రిందపడ్డా.

రెండు క్షణాల తర్వాత తెలివి వచ్చింది. ఇంకా అస్యం చేయలేదు. గేటు లోపలి వైపు తాళం వేసి వుంది. అంతే! ఇంకాలోచించకుండా, బరబరా ఎక్కేసి ప్రహారీగోడ దూకేశా. ఈ వేగంలో ఊడిపోయిన ప్యాంట్ జిప్ ని కూడా చూసుకునే ట్లిం లేదు.

కాలింగేజెల్ నొక్కితే ఆలస్యమైపోతుందని తలుపుని దబచబా బాదేశా! రెండు నిముషాల తర్వాత ఇంట్లో లైట్లు వెలిగాయ్! అదే సమయంలో అప్పటి దాకా ఇంటి వెనక కునుకు దీస్తున్న ఇంటి కుక్క 'భలే చాన్స్' అనుకొని మొరుగుతూ నామీదకు దూకబోయింది. అదే క్షణంలో తలుపు తెరుచు కుంది. కుక్క నా మీద దూకే లోగా నేను లోపలికి దూకేశా. ఆ ఊపులో తలుపు తీసినవాళ్ళమ్మాయి క్రింద, నేను పైనా పడ్డాం. నేను కంగారుగా లేచి

ఒక చెత్తో ప్యాంట్ జిప్, మరో చెత్తో చెరిగిపోయిన క్రాఫ్ సరిచేసుకోబోతున్న సమయంలో వచ్చేశారు. ఆర్పీ రావ్!

వస్తూనే కింద వెళ్లకీలా పడుకొని వున్న వాళ్ళ మ్యాయివీ, లేచి సర్దుకుంటున్న నమ్మా చూసి,

"మరీ ఇంత ఫాస్టా? క్షణాల్లోనే రేప్ చేసేశావా?"

అంటూ నా మీద నిష్టలు చెరుగుతూ పిస్టల్ కోసం డ్రాయర్ సారుగు వెతకబోయాడు.

నేనేమాత్రం ఆలస్యం చేయలేదు. వెంటనే వెళ్ళి ఆయన రెండు కాళ్ళను గట్టిగా పట్టుకొని బోరున ఏడుస్తూ,

"వమ్మ! క్షమించండి సార్! ఘోరం జరిగిపోయింది. నాకు తెలీకుండానే జరిగిపోయింది సార్!" అన్నాను.

ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక * 11.7.97

"అర్ధరాత్రి ఇంటికొచ్చి క్షణాల్లో నా కూతుర్ని రేప్ చేసేసి; తెలీకుండా జరిగిపోయిందంటావా? క్షమించడం కుదరదు" అన్నాడాయన ఉగ్రరూపంతో.

"రేప్ గురించి కాద్దార్! వేరే ఘోరం జరిగిపోయింది సార్" అన్నాను చెక్కి, చెక్కి ఏడుస్తూ.

"అంటే ... అంటే ... ఈ క్షణం సేవట్లో మరో ఘోరం కూడా చేసేశావా? ఇంత ఫాస్టా! అమ్మో నిన్ననలు క్షమించను" అంటూ పిస్టల్ కోసం టేబుల్ సారుగులన్నీ చకచకా వెతికేయడం మొదలెట్టాడు.

నేను ఆమాంతం ఆయన వెనుకవైపుగా వెళ్ళి వాటిసుకున్నట్టుగా గట్టిగా చేతులు పట్టిసుకున్నాను.

"డామిట్! ఏంటిది ... వాటీస్ దిస్ ... అడమగా తేడా కూడా తెలీట్లేదా ... స్టుపిడ్ వదులు"

అంటూ నన్ను విదిలించేశారు ఆర్చీ రావ్. ఇక లాభం లేదని నేను

“సార్” అని గట్టిగా అరిచాను. ఆయన అది రివడి నా వంక చూశారు. నా కేకకు ఆయన కళ్ళజోడు జారి క్రిందపడి ముక్కలైపోయింది. ఆయన చేసేది లేక కుర్చీలో కూలబడ్డారు.

అప్పుడు నేను నెమ్మదిగా ఆయన దగ్గరకెళ్ళి, “సార్ ఇక్కడ రేపేలు, గట్టాలు ఏమీ జరగలే ద్దార్. అసలు జరిగిందేమిటంటే ... నిన్న మీకు మాదీఫల రసాయనం అని ఒక సీసా ఇచ్చాను కదార్! దాన్ని ఓపెన్ చేశారా సార్?” అని అడిగాను.

అప్పటికి కాస్త స్థిమితపడిన ఆర్చీ రావ్, “ఏదీ! నిన్న మధ్యాహ్నం ఆఫీస్ లో ప్యాక్ చేసి ఇచ్చావ్! ఆ బాటిలేనా?” అని అడిగారు.

“అవున్యార్ అదే ... అదే ... దాన్ని ఓపెన్ చేసి తాగారా సార్!” అనుమానంగా, ఆందోళనగా అడిగాను.

“లేదయ్యో!” అన్నారాయన కాలితో కళ్ళజోడు కోసం వెతుకుతూ.

“హమ్మయ్య ... గొప్ప అసాయం తప్పిపోయింది సార్” గుండెల మీద చేయి వేసుకొని నేను ఆయన కాళ్ళ దగ్గర కూలబడ్డాను.

“దాన్ని నేనే వాడదామనుకున్నా. కాని మన పెద్ద బాస్ గారు ఎప్పటి నుంచో అడుగుతున్నారు కదాని ఆయనకి ప్రజంట్ చేశా” అన్నారు ఆర్చీ రావ్.

“సార్!” నేను వెంటనే పెద్దగా అరిచేశా. ఆ అరుపుకి ఆయన కుర్చీలోంచి కిందపడబోయి నిలదొక్కుకుంటూ,

“ఏమైందయ్యో?” అన్నారు. “సార్ మనం అర్జంట్ గా ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళాలి సార్” అన్నాను.

“ఎందుకు?” అని అడిగారు. నేను ఆయన చెవిలో నెమ్మదిగా,

“అది మాదిఫలరసాయనం కాదట. అందులో శుద్ధి చేసిన ఆముదం వుందట. నాకు ఆ సీసా ఇచ్చిన కుర్రాడు ఇందాకే వచ్చి చెప్పాడు” అన్నాను. అది వింటూనే ఆర్చీ రావ్,

“హా ...” అంటూ కుర్చీలో విరుచుకుపడి పోయాడు. నేను ప్రక్కనే వున్న జగ్గులో నీళ్ళు ఆయనపై గుమ్మరించాను. ఆయన తేరుకొని,

“నా కొంప ముంచావ్ కదయ్యో! నా ప్రమోషన్ కోసం లంచంగా ఆయనకి ఆ మాదీఫల రసాయనం ఇచ్చా. ఇప్పుడది ఆముదమని తెలిస్తే... దాన్ని ఆయన తాగితే ... ఓర్నాయనో... నా ప్రమోషన్ సంగతి దేవుడెరుగు. వున్న ఉద్యోగమే వూడిపోతుందే” అని లబోదిబోమన్నాడు ఆర్చీరావ్.

“ఏద్యదానికీది సమయం కాద్దార్. ఈ సమస్యని

‘అల్ మట్టి’లా నాన్లకూడద్దార్. హైటెక్ లెవెల్ లో వెంటనే పరిష్కరించాలి” అని ఆర్చీరావ్ గార్ని దైర్యం చెప్పాను.

“హైటెక్ అంటే గుర్తుకొచ్చింది. ఆయన ఇంకో అర్థగంటలో హైటెక్ బస్సులో విజయవాడ వెళ్తున్నాడు. మనం వెంటనే వెళ్లి ఆయనకా విషయం చెప్పేయాలి” అన్నారు ఆర్చీ రావ్.

“అలాగే సార్! అయితే వెంటనే బయలుదేరండి. నేను ఆటో తెస్తాను. అంటూ వెనుదిరిగాను. అప్పటికి లేచి తేరుకున్న వాళ్ళమ్మాయి నన్ను ఓరకంట చూస్తూ,

“నా మీద పడింది నువ్వేనా?” అని సిగ్గుపడుతూ అడిగింది.

“అమ్మో మరో విషమ పరిస్థితి.” అని వెంటనే బయటకు గెంతి రోడ్డుమీద పడ్డాను. అదే సమయంలో అటుగా ఆటోరావడం, నేనాపేయడం చకచకా జరిగిపోయాయి. కళ్ళజోడు పగిలిపోవడంతో ఆర్చీరావ్ గార్ని చేయిపట్టుకుని ఆటోలో కూర్చోబెట్టా. ఆటోలో స్టేడుగా బస్ స్టాండ్ కు చేరుకున్నాం.

జ్వాలాముఖి ఇంటర్వ్యూపై మద్దూరి నగేష్ బాబు ప్రతిసందన అతిత్వరలో

ఆటో బస్టాండ్ చేరుకోగానే బయటికి దూకేసి నా జేబులో చేయిపెట్టి డబ్బులు తీసే టైం లేక ఆర్చీరావ్ గారి జేబులోంచి పర్సని లాగేసి ఓ వంద నోటుని ఆటోవాడికిచ్చేసి ఆర్చీరావ్ గారి చేయి పట్టుకుని చకచకా బస్టాండ్ లోకి లాక్కెళ్ళాను.

విజయవాడ వెళ్ళే హైటెక్ బస్సు బయలుదేర దానికి సిద్ధంగా వుంది. ఆర్చీ రావ్ కళ్ళు చిట్లించి అటూ ఇటూ చూస్తుంటే, కిటికీ దగ్గరే కూర్చుని తల బయటికి పెట్టి కునుకుదీస్తున్న పెద్ద బాస్ గార్ని నేను చూసి “సార్” అని పెద్దగా అరిచాను. ఆ కేకకు పెద్ద బాస్ ఉలిక్కిపడిలేచి మిమ్మల్ని చూసి కళ్ళు నలుపుకుంటూ,

“మరీ బస్టాండ్ దాకా వచ్చి సాగనంపాలటోయ్. మరీ మర్యాదలెక్కువైపోతున్నాయ్” అన్నాడు.

ఆర్చీ రావ్ బిక్కచచ్చిపోయిన మొహంతో, “సార్ ... అదీ ... అదీ” అని నీళ్ళు నమలసాగాడు.

“ఓ అదా! నీ ప్రమోషనేనా! తప్పకుండా చేస్తాల్లే. ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక * 11.7.97

దాని కోసం ఇంతరాతి రావాలా చెప్తే” అన్నాడు పెద్ద బాస్.

ఇహ లాభం లేదని నేనే దైర్యం చేసి, “సార్ మధ్యాహ్నం రావ్ గారు మీకిచ్చిన మాదీ ఫల రసాయనం కూడా తీసుకెళ్తున్నారా?” అని అడిగాను.

“దాన్నెలా మరచిపోతానోయ్. భలేవాడివే” అంటూ పకపకానవ్వాడు పెద్ద బాస్.

‘ఇంకా ఆవు’ అని మనసులో అనుకుని.

“అది మాదీఫలరసాయనం కాదుసార్! శుద్ధి చేసిన ఆముదం పోసిన సీసాపై పొరపాటున మాదీఫల రసాయనం అని లేబుల్ అతికించా రట. అందుకని ...” అని మాట వూర్తి చేసేంతలో పెద్ద బాస్ తన ప్రక్కనే బ్యాగ్ లో వున్న సీసాని నా చేతిలో పడేసి,

“ఇంకా నయం ... గాన్ని తీసుకెళ్ళి మా అవిడకిస్తే ... దాన్ని తను తాగితే... నా కొంప మునిగేది” అన్నారు. నేను మాత్రం ‘హమ్మయ్య’ అని నిట్టూర్చాను.

“సార్ ... మరి ... మరి ... నా... ప్రమోషన్” అని నుసుగుతూ అడిగాడు ఆర్చీ రావ్.

“ముందా ఆముదం నువ్వు తాగు. మోషన్ స్రీగా అవుతుంది. ఆ తర్వాత ప్రమోషన్ గురించి అలోచిద్దాం” అన్నాడు పెద్ద బాస్ కోపంగా.

ఆర్చీ రావ్ ఆముదం తాగిన మొహం పెట్టుకొని కాళ్ళిద్దుకుంటూ నా వెంట బస్టాండ్ బయటికి వచ్చేశాడు. నేను నా చేతిలోని సీసాని కోపంగా గోడకేసి విసిరేశాను. అది భళ్ళున బద్దలైపోయింది.

ఆటో కోసం వెతుకుతుంటే అకస్మాత్తుగా ఘటకా చలం ప్రత్యక్షమై,

“హలో ... ఏంటిలా వచ్చారు? ఊరెళ్తున్నారా?” అని నన్ను పలకరించాడు.

నేను “అది సరే! మాదీఫల రసాయనం అని చెప్పి మీవాడి చేత శుద్ధి చేసిన ఆముదం పంపిస్తావా?” అన్నాను కోపంగా. “ఆముదం ఏమిటి?” అని అడిగాడు ఘటకాచలం.

“ప్రాద్ధున మీవాడు నాకు మాదీఫలరసాయనం సీసా తెచ్చి ఇచ్చాడు. ఓ గంట క్రితం వచ్చి అది మాదీఫల రసాయనం కాదు, ఆముదం అని చావు కబురు చల్లగా చెప్పాడు” అని అసలు సంగతి వివరించాను.

“సారీ బ్రదర్! అది శుద్ధి చేసిన ఆముదం కాదు. ఒరిజినల్ మాదీఫల రసాయనమే! ఈ మధ్యవాడు దాన్ని తెగ తాగేస్తున్నాడని ... అలా అబద్ధం చెప్పా. అంతే .” అన్నాడు. ఆ మాట వింటూనే ఆర్చీ రావ్ అదోరకమైన సాండ్ చేస్తూ నేలజారి పోయాడు. నాకూ ఆ తర్వాత ఏం జరిగిందో తెలీలేదు. తెలిశాక మిగతాది చెబుతా ...

— దురువనిపి సంపాదకర్